

ZAMOTANĀ• Ā½IVOT PLNĀ• BEZNADĀŠJE

StĀ™eda, 07 leden 2009

S manĀ¼elem jsem se seznĀmila pĀ™ed deseti lĕty, v mĕch 22 letech. Byl tehdy osm let Ā¼enatĕy a mĀ¼li pĀ¼tiletĕ dĕtĀ¼. Tehdy sice chodila s jednĕm, ale protoĀ¼e ten mĀ¼j pĀ¼itel nechtĀ¼l rodinu a jĀ¼ chtĀ¼la dĀ¼ti, tak jsem si toho druhĕho po jeho rozvodu vzala. Myslela jsem si, jĀ¼ hloupĀ¼ ve 22, Ā¼e uĀ¼ mi ujel vlak atd. A pak jsem poznala, co je on zaĀ¼...

JeštĀ¼ mĀ¼ mĀ¼lo varovat, Ā¼e hodnĀ¼ pije - zaĀ¼ila jsem s nĕm plno opravdu hroznĕch situaci... VzpomĕnĀm, Ā¼ ohled na to, Ā¼e jsem v sedmĕm mĀ¼sĕci ... Tehdy uĀ¼ byla znĀt jeho velkĀ¼ nezodpovĀ¼dnost a nezĀ¼jem. HlavnĀ¼ Ā¼e mĀ¼l mĀ¼e mĀ¼l dĀ¼vod se rozvĕst se svou prvĕnĕ Ā¼enou a ostatnĕm uĀ¼ bylo fuk. Jinak v domĀ¼cnosti mi nepomĀ¼hal, ani s dcerou, ani si ji nepochoval, navíc byl vĀ¼dy hroznĀ¼ nepoĀ¼tmĀ¼dnĕy, hygiena mu nic neĀ¼mĕkala a ani dosud neĀ¼mĕkĀ¼. Lĕtala jsem jen k dcerĕ, plotny, na nĀ¼kup a k lĕkaĀ¼mĕ. Ani jsme nikdy nikam nechodili, protoĀ¼e nĀ¼m nemĀ¼l kdo pohlĕdat dĀ¼ti; moje maminka je tĀ¼Ā¼ce invalidnĕ na nohy, vzdĀ¼lenĀ¼ 140 km a v pĕĀ¼i pĕĀ¼ovatele. Je ji sedmdesĀ¼t. ManĀ¼elova maminka je v poĀ¼tmĀ¼dku, takĕ v dĀ¼chodu, ani do prĀ¼ce nechodĕ - ale „ona na to nenĕ". PĀ¼mitom je to takovĀ¼ šikovnĀ¼ panĕ, jezdĕ autem, je kousek od nĀ¼ a navíc je to zdravotnĕ sestra. Jinak vztahy mĀ¼m s manĀ¼elovou maminkou myslĕm dobrĕ, nikdy nezapomenu na jejĕ svĀ¼tek, narozeniny, posĕlĀ¼m jĕ fotky našich dcer, ale mĀ¼m pocit, Ā¼e pokud bych se jĀ¼ aspoĀ¼ jednou mĀ¼sĕnĀ¼ nevnutila, tak babiĀ¼ce by bylo űplnĀ¼ jedno, Ā¼e nevidĕ vnouĀ¼ata celĕ rok. (UĀ¼ se nĀ¼m to stalo, 3 roky je manĀ¼elem kamionem a o nĀ¼ a pĀ¼medevšĕm vnouĀ¼ata nejevila vĀ¼bec zĀ¼jem.) Pak nastal Ā¼as, kdy jsem mĀ¼la nastoupit do prĀ¼ce. DĀ¼ti byly nemocnĕ a mĀ¼ z prĀ¼ce vyhodili. A tak od r. 2005 jsem bez pĀ¼ĕjmu, jelikoĀ¼ v tĕ dobĀ¼ byly mladšĕ 4 roky a skonĀ¼ila mi MD. Byl to zaĀ¼arovanĕy kruh - spoustu odmĕtnutĕch pracovnĕch mĕst, jelikoĀ¼ nemĀ¼m hlĕdĀ¼ A to Ā¼ijeme z platu, kterĕ po 8 mĀ¼sĕcĕ Ā¼inĕ 11 500 - po odeĀ¼tu soc. a zdrav.poj. a po odeĀ¼tenĕ vĕĀ¼ivnĕho 2 500 na jeho dcerku - a z toho dĀ¼vĀ¼me okolo 5000 za byt. JĀ¼ nemĀ¼m nĀ¼rok na nic (kromĀ¼ pĀ¼ĕdavkĀ¼ na dĀ¼ti), jelikoĀ¼ manĀ¼el dĀ¼lĀ¼ nĀ¼Ā¼L. Moc rĀ¼da bych pĀ¼ĕispĀ¼la do kasy mojĕ vĕplatou, ale nemĀ¼Ā¼u. Navĕc staršĕ dcerĀ¼ nemĀ¼m druĀ¼ĕinu a jĀ¼ po 13 hod. BohuĀ¼el na pĀ¼ űvazku nemĀ¼Ā¼u sehnat prĀ¼ci. KaĀ¼dĕy zamĀ¼stanvatel chce od nevidĕm do nevidĕm. ZnĀm to svĕ zkušenosti: chvilĕku jsem dĀ¼lala v tiskĀ¼rnĀ¼ od 6h, v pĀ¼ 4 se divili, Ā¼e jdu domĀ¼; bylo to v Praze a k nĀ¼m to trvalo 30 min autobusem. Ve Ā¼tyĀ¼mĕ zavĕrali školku a uĀ¼itelky mi uĀ¼ volaly na mobil a jĀ¼ ještĀ¼ sedĀ¼la v busu. ManĀ¼el je v prĀ¼ci od rĀ¼na aĀ¼ do cca 17, pĀ¼med vĀ¼noci i do 20 - 22 h. NĀ¼kterĕ mĕ kamarĀ¼dky bez maturity se zkušenostmi uklĕzĀ¼ky majĕ vššĕ platy neĀ¼ mĀ¼j manĀ¼el, majĕ nĀ¼rok na nemocenskou, paragraf, placenou dovĀ¼u. A navíc z toho neplatĕ vĕĀ¼ivnĕ a leckdy jsou jen 2 nebo 3Ā¼lennĀ¼ rodina. Nemajĕ takovĕ vĕdaje jako my. Ach jo, je mi to všechno moc lĕto... Ale zadaĀ¼mĕlo se manĀ¼elovi a nĀ¼jakĕ to pole, co mĀ¼l, se zmĀ¼nilo na stavebnĕ parfirma, kterĀ¼ tam plĀ¼novala vĕstavbu bytĀ¼, to do nĀ¼j odkoupila. Tak jsem si myslela, hurĀ¼, udĀ¼lĀ¼me alespoĀ¼ novĕ jĀ¼dro apod. Abyste si nemysleli, Ā¼e si vymĕšlĕm jĀ¼dro apod., tak ho mĀ¼Ā¼u zkusit nafotit, abyste vidĀ¼li, v jakĕm je stavu. Kdepak! MĀ¼j manĀ¼el vše rozhĀ¼zel, napĀ¼jĀ¼oval kamarĀ¼dovi 50 000, cĕrkvi dal 40 000, jelikoĀ¼ si myslĕ, Ā¼e nĀ¼m JeĀ¼ĕš pomĀ¼Ā¼e. Zbytek rĀ¼znĀ¼ rozhĀ¼zel, zkrĀ¼tka nenĕ to vidĀ¼t, Ā¼e bychom kdy nĀ¼jakĕ penĕze mĀ¼li. Nebo z bytu, manĀ¼elova odpovĀ¼d: to ještĀ¼ vydrĀ¼ĕ, nenĕ to potĀ¼mĕba (to uĀ¼ Ā¼mĕkĀ¼ deset let). JĀ¼ se snaĀ¼ĕm co nejvĕc (kdyĀ¼ uĀ¼ nemĀ¼Ā¼u do prĀ¼ce) a vzĀ¼pĀ¼tĕ manĀ¼el to vezme a bez porady se mnou nĀ¼co koupĕ nebo zaplatĕ tĕ svĕ prvĕnĕ zĀ¼jezd do Anglie, ale ta dĕvka mĀ¼ pĀ¼mĕci taky maminku a babiĀ¼ky, kterĕ by jĕ mohly pĀ¼ĕispĀ¼t. A našetĀ¼mĕnĕ penĕze jsou v hĀ¼ji. KdyĀ¼ oponuju, tak Ā¼mĕkne: na co nĀ¼m tady bude tolik penĀ¼z (ušetĀ¼mĕla jsem napĀ¼m 6 - 8 tisĕc a poĀ¼ĕtĀ¼ nĕma na VĀ¼noce a na nĀ¼co do bytu, vymalovat apod). Ale on nemĀ¼ zĀ¼jem dĀ¼lat cokoli na bytĀ¼ a dĀ¼vat do rodiny a kdyĀ¼ mu oponuju, Ā¼e kaĀ¼dĕy normĀ¼lnĕ chlap to tak dĀ¼lĀ¼, tak Ā¼mĕkne: mĀ¼me hlad? NemĀ¼me. MĀ¼me na jĕdlo? MĀ¼me. KdyĀ¼ uĀ¼ zlobĕm vĕc, tak jsem vyhazovanĀ¼ z bytu, ale bez dĀ¼tĕ! Jsem prĕy Ā¼enskĀ¼, kterĀ¼ je na penĕze, lĕnĀ¼, neschopnĀ¼, Ā¼e nemĀ¼m rĀ¼da dĀ¼ti apod. Nejhoršĕ je, Ā¼e vidĕ, Ā¼e hrozĕ rozvod, tak štve dĀ¼ti proti mĀ¼ shazuje mĀ¼ pĀ¼med nimi a nĀ¼ hecuje ten jeho kamarĀ¼d. To ani nemluvmĕ, Ā¼e kdyĀ¼ napĀ¼jĀ¼oval tomu kamarĀ¼dovi, tak mi nedĀ¼val 5 mĀ¼sĕcĕ na nĀ¼jem. Musela jsem se starat sama. Ale űplnĀ¼ nejhoršĕ na tom celĕm problĕmu je, Ā¼e kdyĀ¼ se ozvu, tak jsem najednou špatnĀ¼ mĀ¼ma, vyhazovanĀ¼ z bytu, Ā¼e nemĀ¼m nĀ¼rok zĕskat dĀ¼ti do pĕĀ¼e, dĀ¼ti štve proti mĀ¼ a nejhoršĕ je, Ā¼e si je kupuje (koupĕ jim zvĕĀ¼mĀ¼tko apod) a oni jsou pak pĀ¼mĕ nĀ¼m! PĀ¼mitom jeho lenost by se dala prodĀ¼vat v hypermarketech, s niĀ¼m mi nikdy nepomohl, je chladnĕy, nikdy nemĀ¼l potĀ¼mĕbu mi udĀ¼lat radost apod, s jeho nepoĀ¼tmĀ¼dnostĕ by se urĀ¼itĀ¼ dostal do Guinnessovy knihy rekordĀ¼. Ve finĀ¼le jsem ovšem jĀ¼ ta špatnĀ¼ a proto to chci Ā¼mĕšit. Nevĕm si se svĕm Ā¼ĕivotem vĀ¼bec rady - tĀ¼mĕba budete nĀ¼jakou radu vĀ¼dĀ¼t vy... Nevypsĕ űplnĀ¼ všechno, musĕm jĕt vaĀ¼mĕit... S pozdravem Simona